

مولوی، دیوان شمس، شماره ۱۴۷۹

آن خانه که صد بار در او مایده خوردیم
بر گرد حوالی گه آن خانه بگردیم

ماییم و حوالی گه آن خانه دولت
ما نعمت آن خانه فراموش نکردیم

آن خانه مردی است و در او شیردلانند
از خانه مردی بگریزیم چه مردیم

آن جا همه مستی است و برون جمله خمار است
آن جا همه لطفیم و دگر جا همه دردم

آن جا طرب انگیزتر از باده لعیم
وین جا بد و رخ زردتر از شیشه زردیم

آن جای به گرمی همه خورشید تموزیم
وین جای به سردی همه چون بهمن سردیم

آن جا همه آمیخته چون شکر و شیریم
وین جا همه آویخته در جنگ و نبردیم

آن جا شه شطرنج بساط دو جهانیم
وین جا همه سرگشته‌تر از مهره نردیم

چرخى است كز آن چرخ چو يك برق بتابد
بر چرخ برآییم و زمین را بنوردیم